

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

پیکان (بنوال)
۲۹ اپریل ۲۰۱۷

فاجعه هفتم ثور و پیامد های آن

هفت ثور بیگمان در ذهن هر موطن ما یاد آور بدترین و غم انگیزترین روز را تداعی می کند، گاهی انسانها که دچار مصیبتی می شوند با خود می گویند، ایکاش..... چنین و یا چنان نمی شد، مگر سیاه روز ۷ ثور ۱۳۵۷ جا برای ایکاش ندارد، حادثه شوم و نفرت انگیزی که اتفاق افتاد فرد فرد وطنداران مارا متأثر ساخت.

هرگاه چند نفر افغان دور هم جمع شوند و بنشینند حتماً جروب بحث سیاسی پیرامون کشور به راه می افتد، و هر که اگر قصه ای از گذشته و حال دارد، آخربه یکجا می رسند، آه که چقدر عذاب و زحمت دیدیم، و اینجاست که گفته می شود؛ ایکاش مردم ما از این رنج متدوام رهائی یابند.

داستان چهل سال اخیر کشور ما خلاصه می شود به کشتن ویران کردن و سوزاندن، همان قصه ای که از چنگیز و تیمور و سایر مستبدان به ارث مانده. سلطه مزدوران روس و امریکا ادامه میراث شوم آنهاست. و اما نظری به فاجعه ثور و پیامد های نحس آن:

روسها که از "شهزاده سرخ" (محمد داوود) ناامید شده بودند، خاصاً پس از سفری که به کشورهای عربی داشت و وعدهای کمک از آنها دریافت کرد، که البته تمام اطلاعات جلسات "داوود" از طریق پاچاگل (وقادار) به روسها داده می شد، روسها درصد شدند تا افغانستان را از بند آنها در آورند و در ید خود بگیرند.

برنامه ریزی، با آشتی دادن دوجناح آغاز گردید، به تعقیب این مسأله زمینه را برای سقوط "داوود" آماده کردند، بهانه یک بزیلاگردان می خواست که فال به نام میراکبر (خیبر) خورد و او را به تاریخ ۲۸ حمل ۱۳۵۷ به قتل رساندند، بازی کامیابی بود، اعضای هر دو جناح باهم مراسم خاکسپاری به راه انداختند، که با دستگیری سران باند ها راه برای روسها باز شد، و کودتای سیاه را به راه انداختند. از همان روز بدبختی و تبااهی مردم و کشور ما آغاز گردید.

در طول سالهای حکومت مزدوران روس یادی هم از میراکبر (خیبر) نشد، نه دوسیه قتل او را تعقیب کردند، زیرا قتل خیبر زمینه ای شد برای سیاه روز هفتم ثور. سناریو قبلاً توسط روسها داده شده بود که مطابق آن باید عمل می شد..

دارودسته باند خلق به قدرت رسیدند، در تمام مدتی که بردوش مردم ماسوار بودند فقط کشتند، ویران کردند و کشور را آتش زدند، روشنفکران جامعه را به زندانها افکندند و گروه گروه اعدام کردند. تمام فرمانهای راکه (تره کی) صادر کرده بود، ببرک لغو کرد، چون همه ذهنی و دیکنه شده بود، ببرک از درک و آگاهی خود اینکار را نکرد، بلکه دستور را بایش چنین بود.

دوران حکومت مزدوران روس برای مردم ما روزگار سختی بود، بگیر و ببند و جوقه جوقه جوانان را به کشتارگاه فرستادن، اگر از لحاظ عاطفی نظر کنیم چه سوز عظیمی برای مادران، خواهران، زنان و یتیمان بود، صبح هرکسی که از خانه بیرون می رفت امید باز گشت نبود، چشمها نگران دلها در هراس.

تقریباً تمام ساختارهای اقتصادی، سیاسی و فرهنگی را منهدم کردند بی آن که جایگزین مناسبی داشته باشند، تخریب باید برای نوسازی صورت بگیرد، اما نوکران استعمار سرخ ویران کردند تا نابود کنند، بازار عروسک دست روسها، سیاست بازیچه دست روسها و فرهنگ مردم ما آله دست روسها. منظور دولت پوشالی دودسته تقدیم کردن افغانستان به تزاران روس بود.

در عرصه ملی اقوام و ملیتهای کشور را درمقابل همدیگر قراردادند، با ایجاد غندهای قومی تاجیک، هزاره، پښتون، ازبک و سایر اقوام نفاق قومی را به وجود آوردند که نتایج خیانتهای باند خلق و گروهک پُرچم راتا هم اکنون مردم ما بالای شانه های خود می کشند.

زوال دولت دست نشاندۀ روس، ظهور باندهای چپاولگر اسلامی بود، از لحظه ای که پای گذاشتند با جنایت آغازیدند و تا حالا مشغول ویرانی و کشتاراند، دست پروده های امپریالیزم غرب در رأس امریکای جنایتگستر. پالیسی امپریالیستها طوریست که بکش، ویران کن؛ پول و قدرت بگیر.

کشور که قبلاً تقسیم قومی شده بود باهمان ساختار به اضافه تقسیم زبانی و مذهبی محصول کار پا دوان و اجبران امپریالیزم امریکا و شرکاست، البته همسایه ها و عربها سهم خود را دارند، پاکستان اگر گلبدین و ربانی داد، ایران مزاری را آورد و عربستان سعودی سیاف را وارد کارزار کرد.

جنگهای داخلی دهه نود، کابل را به شهر ارواح تبدیل کرد و بیشتر از شصت و پنج هزار کشته به جای ماند، اشکهایی که ریخته شده اگر در یک مسیر جاری می شد یک دریا می شد، پاسخگو کیست؟ تمام کسانی که دست شان به خون مردم آلوده است، در صدر بوده و هستند، قاتلان حرفه ئی لقب قهرمان شهید می گیرند و خون آشامان (مزاری و گلبدین) لقب شهید و بابا را گرفته و دیگرش مجاهد کبیر. واقعاً جواب ده کیست؟

هفت ثور و هشت ثور دو روی یک سکه اند، استعمار سرخ و سیاه ندارد، خصلت دارد، که روس دیروز و امریکا امروز به نمایش گذاشته اند... امید روزی مردم ما خود تعیین کنند که چه می خواهند و چگونه.

درود بر روان جانیبازان راه آزادی!